

Viikon sana

Arja Kalliopaasi, kappalainen

16.6.2019

JUMALAN SALAISUUS

Salaisuudet kiehtovat mieliämme. Salapoliisiromaaneissa kirjoitetaan huippuunsa hiotuista arvoituksista, jotka ratkeavat vihjeiden avulla kyvykkäiden etsivien toimesta. Salaisuuksien äärellä aukeaa mahdollisuus pohtia kulloinkin kyseessä olevien juonien ratkaisua. Ne ovat salaisuuksia, mysteeriota, joita me ihmiset kykenemme oman päättelykykymme avulla pohtimaan.

Raamatussa puhutaan Jumalan salaisuudesta. Apostoli Paavali sanoo Efesolaiskirjeessä:

”Hän on ilmaissut meille tahtonsa salaisuuden, sen Kristusta koskevan suunnitelman, jonka hän oli nähnyt hyväksi tehdä”. Paavali käyttää alkutekstissä salaisuutta tarkoittavaa mysteeri- sanaa. Se ei kuitenkaan tarkoita sellaista mysteeriota, jota viljellään salapoliisikertomuksissa ja joka on ihmismielen tavoitettavissa.

Kun Raamatussa puhutaan salaisuudesta, sillä ei tarkoiteta jotain sellaista, joka olisi itsessään salaista ja arvoituksellista, vaan kysymys on jostain, jota ihmiset eivät ole aiemmin tienneet eivätkä ole voineet mitenkään ymmärtää, mutta jonka Jumala tiesi ja päätti jo ennen aikojen alkua.

Aikanaan Jumala johdatti Aabrahamin Morian vuorille, nykyisen Jerusalemin alueelle, jotta tämä uhraisi kallisarvoisen poikansa lisäksi. Aabraham teki Jumalan käskyn mukaan. Hebrealaiskirjeen mukaan tiedämme, että Aabraham uskoi Jumalan herättävän lisäksi kuolleista. Siten isä ei epäröinyt aikeitaan. Mutta siinä tilanteessa Jumala esti surmatyön lähettämänsä enkelin välityksellä.

lisäkin uhraamiseen liittyvässä kysymyksessä on jotain meille ihmisille täysin vierasta ja tuntematonta. Emme voi mitenkään käsittää Jumalaa, joka toimii niin epäinhimillisesti ja vastoin kaikkea ymmärrystämme. Eikö Jumalan olisi pitänyt kehottaa Aabrahamia varjelemaan ja rakastamaan poikaansa? Tapahtumien kulun kannalta lopulta onnellinen loppu ei kuitenkaan avaa meille asian ydintä.

Aabrahamin usko ja kuuliaisuus on ollut pysyvä uskon esikuva kristityille kaikkina aikoina. Mutta siinäkin tilanteessa kyselemme, eikö olisi löytynyt jokin muu keino koetella Aabrahamin uskoa ja kuuliaisuutta Jumalan edessä? Lähes kahdentuhannen vuoden kuluttua toistuu samankaltainen tilanne.

Golgatan rististä tuli alttari, jonka päällä tapahtui sovitus kaikkien ihmisten kaikkina aikoina tekemistä synneistä. Siihen täydelliseen uhriin viittasi myös Aabrahamin lisäksi sijasta uhraama oinas. Pian Jeesuksen kuoleman jälkeen ei enää tarvittu uhritoimituksia Jerusalemin temppelissä. Jeesuksen kertakaikkinen uhri oli riittävä ja se on sitä edelleen. Mutta sitä ennen jokainen uhrikaritsa viittasi Jeesukseen Kristukseen.

Jumalan perimmäinen olemus on kätkössä ihmisiltä eikä sitä voida ilmaista tyhjentävästi sanojen avulla. Voimme kuitenkin puhua Jumalasta, koska hän ilmaisee olemuksestaan keskeisimmän. Isossa katekismuksessa uskonpuhdistaja Martti Luther sanoo: ”Jumala paljastaa isällisen sydämensä kaikki syvyydet sekä sulan rakkautensa”.

Kolmiyhteinen Jumala pitää itse huolen siitä, että hänen perimmäinen olemuksensa, joka on rakastava ja armahtava, paljastuu meille syntisille ihmisille. Kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan Vapahtajamme Jeesus Kristus on avannut meille tien Jumalan yhteyteen. Jumalan salaisuuden ydin merkitsee sovintoa ihmisen ja Jumalan välillä.

